

Dubbel vouwen, gaatje prikken, touwtje erdoor

Bier, Bloed & Modder

een rugbyfanzine



Jrg. 1
Nr. 0

DOWNLOAD
VERSIE



Jaargang 1, Nummer 0

'Als ik rugbypalen zie weet ik dat er beschaving in de buurt is. Al is het maar een dun laagje.'



RC Spakenburg, opgericht 1979

Voor jou ligt de eerste uitgave van *Bier, Bloed & Modder*. Dit fanzine is een eerbetoon aan rugby in zijn pure vorm. Geen kunstgras, geen proteïneshakes, geen onderbreken onder de douche, maar *Bier, Bloed & Modder*. Een aantal verstokte fans misten een onafhankelijk 'clubblad', want eigenlijk is *Bier, Bloed & Modder* een clubblad. Een blad op papier zoals we dat vroeger maakten en lazen, voor het internet tijdperk. Een gekopieerd of gestencild blaadje met af en toe een wazige foto, met een kritische noot, met discussie en vooral beleving..

We zijn altijd op zoek naar jullie verhalen, foto's, clubliedertjes, tattoo's, tekeningen en suggesties voor artikelen. Ook adverteerders zijn van harte welkom. En ja, dat tourverhaal van 30 jaar geleden, dat elke derde helft na vier uur drankgelag voorbij komt, kennen jullie binnen je eigen club natuurlijk zoals het ooit écht gebeurde, maar wij kennen het nog niet, dus stuur maar in.

Omdat dit periodiek in het Nederlands wordt gemaakt roepen we ook nadrukkelijk Vlamingen, Afrikaanders en anderen die de Nederlandse taal machtig zijn op om te reageren.

Mocht je zo gek zijn om te denken dat er nog minstens vier uitgaven verschijnen, dan kan je zelfs een abonnement nemen, zie daarvoor de bon verderop in dit unieke document, want de eerste, misschien wel de laatste bla bla bla, of op de website www.bierbloedenmodder.nl voor alle abonnementsvormen.

Veel leesplezier

O ja, door het gaatje in de omslag kan je een touwtje doen, ophangen en dan heb je ouderwetse pleeliteratuur. Wist je trouwens dat een gemiddeld persoon per jaar ongeveer 2.500 keer naar het toilet gaat. Tijd genoeg om *Bier, Bloed & Modder* te lezen dus.

Bier, Bloed & Modder wordt gemaakt door
redactiekollectief 'The Odd-Balls'; Doedelzak, Goof,
Paper Cut, Shitski en Sjaanèdt

Medewerkers aan dit nummer: Anton Beijes, Hans
Marcusse, Wim Peperkamp, Bart Wierenga en vele anderen
Tekening voorkant: Nick Schuurbier



Op onze Facebookpagina vind je alle foto's uit
dit nummer: [https://www.facebook.com/The-](https://www.facebook.com/The-Odd-Balls)
Odd-Balls

Redactieadres: BBMfanzine@gmail.com

Website: www.bierbloedenmodder.nl

Postadres: The Odd-Balls, P/a Bernhardstraat 46, 3248 AD
Melissant

De avondzon valt over Dorpstraat en Spuiplein, de stemming
is mat en gedwee,
De voetbalclub heeft weer verloren en iedereen zegt 't zit dit
jaar weer niet mee,
Toch is er een club waar nog wel wordt gewonnen op basis
van inzet en bier,
Een club waar het altijd groot feest is en iedereen welkom is,
ja dat is hier.

Ref.

*Daar in dat kleine clubhuis op de vinken,
Daar zie je elke week weer topsport op zijn best,
Na iedere wedstrijd altijd volop drinken,
Onze club heet al jaren RCS.*

De vierkante schouders die schrikken je af als je hier voor het
eerst binnenloopt,
Toch wordt iedere club hard maar sportief opgeknoopt,
Half Nederland hangt aan de zegekar van onze plaatselijke
blauwwitte trein,
Ik heb het niet over voetbal want dames en heren Rugby moet
het zijn.

Ref.

*Daar in dat kleine clubhuis op de vinken,
Daar zie je elke week weer topsport op zijn best,
Na iedere wedstrijd altijd volop drinken,
Onze club heet al jaren RCS.*



Melodie: In 't kleine
café aan de haven –
Vader Abraham (Pierre
Kartner) 1975

Tekst: Henk Bakker,
1988

Henk Bakker speelde
nooit rugby, maar was
toetsenist in de
coverband Diamond
Eye. Hij oefende met

zijn band in het clubhuis van RC Spakenburg en schreef de
tekst samen met zijn bandleden Gert van der Haar en Melis
Bos. Het lied was net op tijd klaar voor het jaarlijkse
Oranje-feest dat tot op de dag van vandaag wordt
georganiseerd op de vrijdag voor Koningsdag.

Overigens schreef Vader Abraham destijds het lied in 't
Schippershuis, een café dat zich prominent in de haven
van Hoorn bevindt, juist de thuishaven van Rugby Club
West-Friesland.

BEST DUUR

Het zal bij een uitwedstrijd in Rotjeknor zijn geweest dat we in de krappe, maar zeer authentieke kleedhokken van de Rotterdamse Rugby Club zitten. Meervoud, want in één zo'n hokje past niet eens een Mini-team, dus zeker het 'allesomvattende' 3^e moet zich opsplitsen over twee naar schraal bier en een slecht werkend toilet riekende kleedruimtes.

Er wordt om Paracetamol gevraagd en natuurlijk tape terwijl de laatste ouderen met een beker koffie zich naar binnen wurmen. Eén van de spelers waar ik het gammele zitbankje mee deel vertelt meewarig dat de lokale sexclub de handdoek in de ring gooit. 'Mooi, riposteert onze captain, die meiden had ik allemaal al gehad'. Een bulderende lach echoot tegen de dampende wanden. De toon is gezet om 10 uur 's ochtends op een kille zondag in november. De verhalen volgen elkaar nu snel op, terwijl knieën worden gezwachteld, Tijgerbalsem en vaseline overdadig worden gesmeerd op stramme ledematen en een enkele beschimmelde schoen tevoorschijn komt bij een veteraan die na enkele seizoenen rust zijn rentree maakt. 'Weet je nog met die Engelsen die allemaal schijtpapier in hun aars staken en toen aanstaken? Moesten we al die meiden dure champagne geven om er niet uitgegooid te worden?' De 'jouw moeder' grappen zijn niet van de lucht en iemand weet heel zeker dat de huidige voorzitter daar ooit ontmaagd is.

Eén van de flankers, ooit een gevreesde pitbull in de Eerste Klasse, getooid met een imposante befbezem op zijn bovenlip, weet nog dat ze een bubbelbad hadden. 'Ik ben daar nog een keer met mijn broer geweest. Je betaalde 35 Euro om binnen te komen.' Dat is best duur merkt één van de jongere backs op. Duur? Hoe kom je daar nou bij, weet je wat dat in Amsterdam kost? Ga jij nou eerst maar eens je eerste meisje vingeren. Nou, antwoord de winger, ik vind € 35,- best prijzig om met je broer in een bubbelbad te zitten.



HET ANDERE SEIZOEN ZONDER KAMPIOEN

Bijna was het rugbyseizoen 2019-2020 een unicum geweest. Vanwege de Covid 19 uitbraak werd op 31 maart door het bestuur van Rugby Nederland besloten dat de competitie werd beëindigd en er ook geen kampioen werd uitgeroepen. Slechts één keer eerder was er geen kampioen in een regulier seizoen en dat was in 1979. Dat was echter onder totaal andere omstandigheden. De site van Rugby Nederland vermeldt op de pagina met Kampioenen; '1978-1979, Afgelast door weersomstandigheden op 16-03-1979'.

Bier, Bloed & Modder vroeg zich af waarom het seizoen half maart al beëindigd werd terwijl er nog tot eind juni gespeeld had kunnen worden? En wie stond er eigenlijk bovenaan op 16 maart?

Het seizoen begon op 10 september volgens plan voor de kandidaat finalisten. De kampioen van seizoen 1977-1978, de Haagsche, won vrij gemakkelijk de burenruzie tegen KMD in Wateringen met 3-30 en ook DIOK en AAC pakten de 2 punten die toen nog voor een overwinning stonden. De twee weken daarna werd ook een normale competitie afgewerkt en op 1 oktober speelde het Nederlands team een sterke wedstrijd tegen Schotland B met 3 A-Internationals, in Hilversum werd met slechts 0-19 verloren. In oktober werd de competitie nog onderbroken omdat de Delftsche Studneten hun 60-jarig bestaan vierden met een internationaal toernooi waar o.a., Poolse en Tsjechische teams aan mee deden. De finale tussen HRC en een combiteam van DIOK en RC Hilversum werd door de Hagenaars met 4-0 gewonnen. Nadat Nederland een krappe overwinning op Zweden had behaald op 5 november begon zich na de volgende competitieronde op 12 november een duidelijke kopgroep af te tekenen in de Ereklasse. Maar toen begon de ellende. De winter begon vroeg dat jaar. Op 15 november werd in Etten-Leur in de bittere kou, op een keihard veld, door de districten Zuid en West gespeeld om de Van Swol Trofee. West pakte de Trofee terug na een 12-21 overwinning, maar de omstandigheden waren een opmaat van wat ging komen.



Lex den Hoedt (Secretaris N.R.B.) overhandigt de Van Swol-Trofee aan Frans van de Wees (Teammanager West)

Op 19 november kon de Ereklasse nog spelen, maar op 24 november werd de eerst sneeuw gemeld, gevolgd door een aantal dagen nachtvorst.

Nederland oefende op 26 November nog tegen België als voorbereiding op de belangrijke FIRA-kwalificatiewedstrijd tegen Joegoslavië de week erop en daarna kwam er een week van extreme dooi waardoor de velden in modderpoelen veranderden. Op 3 december won Nederland van de Joegoslaven met 11-30, maar dat was in Belgrado, in Nederland was het weer gaan vriezen wat ertoe leidde dat de velden op 10 december voor het eerst in het hele land onbespeelbaar waren. Het werd angstvallig stil op de velden, maar niet in het land. Sneeuwstormen joegen vanuit het noorden over Nederland en eind december waren de buien zo zwaar dat het vliegverkeer naar en van Schiphol 6 dagen moest uitwijken naar o.a. Düsseldorf. Van rugby was allang geen sprake meer. Een uitzondering was de traditionele 'Nieuwjaarswedstrijd' tussen het Nederlands Team en de Oud-Internationals. Op zaterdag 6 januari nemen de Oud-Internationals het in Hilversum op tegen Jong Oranje, een wedstrijd die onder zware omstandigheden door Jong Oranje nipt met 14-13 wordt gewonnen.



Oud vs. Jong, 6 januari 1979, Hilversum

Alhoewel het één van de langste en strengste winters van de vorige eeuw was, wordt hij toch een kwakkelwinter genoemd omdat er telkens periodes van dooi tussen zaten, waardoor er ook geen Elfstedentocht gereden kon worden. Periodes van vorst werden met dooi afgewisseld, de velden veranderden wederom in zompige moeraslandschappen en als er net weer een beetje getraind kon worden dan zorgde de ijzel op de wegen voor levensgevaarlijke situaties en was van (uit)wedstrijden geen sprake. Om iets aan de lange periode van rugby loze weekenden te doen besloot het Leidse DIOK een zaalrugbytoernooi te organiseren. Cees Ahsmann, de huidige voorzitter en destijds speler van DIOK 1 weet nog goed hoe dat tot stand kwam. "Indoortennis kwam toen net op en ook in de buurt van Leiden werd dat beoefend. Ik had toen een bakkerij in Leiden en de organisatoren van het indoortennis kwamen bij mij broodjes halen. We raakten in gesprek en besloten om in de Groenordhal een indoor rugbytoernooi te organiseren. In de Groenordhallen werden o.a. veemarkten georganiseerd en we besloten een grote lading zand te storten en hekken als boarding neer te zetten. Peter Brandt sr., wedstrijdsecretaris van DIOK en de coach van het Nederlands team Denis Power stelden de regels op. Alle 10 de ploegen uit de Ereklasse en de beste 6 teams van de Overgangsklasse werden hiervoor uitgenodigd.



Handsome Devil

'Now I didn't hate rugby, but what happened if you didn't love it?' Aan het woord is Ned, het buitenbeentje van Woodhill College, een posh boarding school in Ierland. Op Woodhill is rugby religie en iedereen die afwijkt een 'homo'. Ned wordt door zijn ouders gedwongen naar de school te gaan waar hij zich absoluut niet thuisvoelt en als hij dan ook nog een toprugbyer als kamergenoot krijgt lijkt het schooljaar op een helletocht af te stevenen. Met de komst van Connor, een knappe, talentvolle rugbyspeler die van zijn vorige school is gestuurd wegens herhaaldelijke vechtpartijen veranderd er veel op Woodhill College en in het leven van Ned. In deze prima 'coming of age' film uit 2016 laat regisseur John Butler aan de hand van zijn eigen ervaringen en een klas 16 jarigen zien hoe individualiteit, groepsdruk en de obsessie met sport van leraren, ouders en spelers het leven van tieners kunnen beïnvloeden. De Engelse leraar 'Meneer Sherry' speelt naast Connor en Ned ook een bijzondere rol in de manier waarop hij de twee tegenpolen bij elkaar brengt terwijl hij met zijn eigen leven worstelt in het keurslijf van de 'All Boys', elite school.



Er zijn een paar rugbyscenes in de film en dat zijn prima junioren/colts acties, van de kennismaking met Connor tijdens de eerste training tot de grote finale tegen Mountford College. Nicholas Galitzine, die Connor speelt, was een allround atleet die zowel op het voetbal- als op het rugbyveld op behoorlijk niveau

speelde totdat een schouderblessure een einde aan zijn sportieve ambities maakte en hij per ongeluk op het toneel belandde.

Hoofddrolspelers Fionn O'Shea (Ned) en Galitzine hebben een goede chemie, de opnames zijn mooi en de soundtrack kent nummers van The Housemartins, Rufus Wainwright en The Undertones zeker geen straf om te horen.

Handsome Devil is nu te zien op Netflix



bestaat als sinds 1973 en oudere jeugdspelers trainden altijd met de senioren mee. Als er jongere kinderen waren die het ovaal wilden gooien dan werden ze doorverwezen naar het 12 minuten fietsen verder gelegen RFC Haarlem. Maar omdat er de afgelopen jaren toch veel aanvraag van kinderen en hun

ouders kwam is er in 2018 besloten tijd en geld vrij te maken om in de toekomst te investeren. Zeker omdat Smugglers sommige seizoenen moeite hadden om hun enige seniorenteam vol te krijgen. Dat leverde in 2 jaar zo'n 35 jeugdspelers op en clubicoon en DJO-voorzitter Serge Barnhoorn wijst er ook nog even trots op dat er bij hun een aantal enthousiaste vaders ondertussen bij de senioren is gaan spelen.

Maar liefst tien nieuwe rugbyverenigingen kwamen er sinds 2013 bij, waar men zich (voorlopig) alleen op de jeugd richt en er komen er nog meer bij. In Leiden-Noord wordt op instigatie van DIOK een aparte club voor jeugd opgezet. Ook hier richt men zich vooral op de Turven, Benjamins en Mini's, degenen voor wie de Smaragdlaan te ver fietsen is. Tijmen Vader, Developer Manager van Rugby Nederland heeft met zijn 'Get Into Rugby' programma bijgedragen aan de groei van de jeugd door het uitreiken van setjes met ballen, pionnen en (tag)hesjes. Hij ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet en denkt zeker dat er de komende jaren nog wel een paar jeugdclubrugbyclubs bijkomen.

Terugkomend op het strategisch plan lezen we dat in 2016 maar liefst 50% van alle leden van Rugby Nederland jonger is dan 19 jaar. Als we dan bedenken dat rugby al meer dan 100 jaar gespeeld wordt in Nederland dan zijn we met de jeugd een enorme inhaalslag aan het maken want in het seizoen '74 - '75 werd er pas voor het eerst een competitie in gesteld voor de jeugdcategorieën Mini's tot en met Colts.



Naschrift: De redactie werd aangenaam verrast toen we bij de indeling voor het nieuwe seizoen in de 4^e Klasse Heren Noord-West de naam RC Amsterdam 1 tegenkwamen. Nu al een seniorenteam dat voortkomt uit een jeugdclubrugbyclub.

Op zondag 18 februari werd aldus het eerste zaalrugbytoernooi van Nederland gespeeld in de Leidse Groenordhallen, het Leisch Dagblad sprak zelfs van een 'wereldprimeur'. Er werd gespeeld op een veld van 40 x 60 meter met 7 spelers per team. Alle clubs waren gretig, alhoewel er een soort veredeld touch werd gespeeld, dus alle 16 teams waren ook present. Een aantal clubs had Colts-spelers meegenomen en dat pakte goed uit in het snelle spelletje op het linoleum. K.M.D. (Tegenwoordig WRC Ter Werve RUFC) uit Wateringen, dat in de competitie een bescheiden rol had gespeeld, wist met hun verjongde team zelfs de finale te halen maar moest zich in de eindstrijd gewonnen geven tegen AAC dat met één try verschil (8-4) de titel pakte. Vooral de jongelingen Leo Döke en Jan op 't Land maakten grote indruk. HRC 1, in de competitie nog zonder puntverlies bleef steken op een teleurstellende 7^e plek.



Kees Koemans passt naar Hans Gortz . Foto Kees v.d. Burg

Het was een erg geslaagd experiment, zeker omdat er behoudens enkele schaafplekken geen enkele serieuze blessure was alhoewel Cees Ahsmann zich herinnert dat hij na een stevige tackle behoorlijk hard in de hekken belandde. Eén van de hoogtepunten was de wedstrijd tussen 'Jockey Club de Rosario' tegen een selectie van Nederland. De behendige Argentijnen wonnen uiteindelijk in de verlenging met 12-16. Ahsmann durft wel te stellen dat het Zaaltoernooi in februari 1978 eigenlijk als allereerste 'beachrugbytoernooi van Nederland gezien kan worden. Maar als we de foto met Cees Koemans bekijken zien we geen zand maar een gewone vloer. Waarschijnlijk wordt er een training op zand bedoeld die aan het toernooi vooraf ging. In het krantenverslag lezen we trouwens ook dat de competitie, indien de weersomstandigheden niet zouden veranderen in de twee daaropvolgende weken, afgelast zou worden. Waar normaal binnen rugby minnend Nederland ademloos naar de barman werd geluisterd was nu weerman Jan Pelleboer het orakel.

THOR speelde in 1979 niet alleen in de kelder van de Ereklasse, maar was ook nog de god van het weer en die god won de volgende twee weekenden weer waarop we op maandag 12 maart in de Volkskrant lezen dat de Nederlandse Rugby Bond op vrijdag 16 maart een BALV zal beleggen om over de voortgang van de competitie te beslissen.

Tijdens de drukbezochte vergadering in Utrecht werd het belang van het Nederlands rugby tegen dat van de clubs in stelling gebracht. De NRB stelde dat het programma van het Nederlands team voorrang had, Nederland was tenslotte nog in race voor een plek in de A groep van de FIRA, terwijl vooral een aantal topclubs vond dat de competitie koste wat kost moest worden afgemaakt, desnoods pas in juni. Na lang en verhit debatteren werd er uiteindelijk gestemd. Met 87 tegen 70 stemmen, bij 2 onthoudingen werd besloten dat de competitie per direct werd afgelast, er geen kampioen werd uitgeroepen en dat de rest van de competitie waar mogelijk vriendschappelijk moest worden afgewerkt.

Het is mooi om te horen hoe verschillende spelers denken op welke plek hun ploeg eindigde, vooral de tweede plek is omstreken. Zowel Frans Lambers, destijds DSR-C, Cees Ahsmann van DIOK als het TC-jaarverslag van AAC spreken over de tweede plek. Kees Koemans weet zelfs heel zeker dat DIOK bovenaan stond. Maar hoe zat het nou echt? De Studenten, bekend om hun bluf, stonden in werkelijkheid vijfde. Koemans van LRC DIOK is waarschijnlijk de derde competitiewedstrijd vergeten. Toen stond in de Leidse Kikkerpolder het topduel tussen DIOK en HRC op het programma. DIOK was er op gebrand om thuis de regerend landskampioen te verslaan. De Franse coach William Melet had bedacht dat een goede lunch voor de wedstrijd de spelers 80 minuten lang energie zou geven. Toen de wedstrijd begon waren de Leidse Glibbers echter niet vooruit de branden en HRC won de wedstrijd simpel met 3-30. De oorzaak lag volgens Cees Ahsmann aan de toch minder makkelijk te verteren maaltijd van te voren, de spelers hadden namelijk een grote biefstuk gekregen die gedurende de wedstrijd in hun benen was gezakt. Maar zowel Ahsmann als de TC van AAC hebben gelijk over de tweede plaats. Beide teams behaalden 12 punten uit 7 wedstrijden, waarbij de Leidenaren een beter doelsaldo hadden, echter het onderlinge duel was toen nog niet gespeeld. HRC had alle 8 wedstrijden gewonnen en bovendien een doelsaldo van +210 met slechts 32 punten tegen.



HRC 1978 – 1979. Boven v.l.n.r. Paul + Ton + Wim van de Loos, Martin Ruiterman, Thijs Dorst, Paul Engelhard, Gerrie Dongelmans, Peter de Bruyn (trainer)
Onder v.l.n.r. Vincent Triebert (captain), Jan Schaap, Piet Spijk, John Dongelmans, Theo Oortwijn, Arent Nederlof, Hans van Dam, Dennis Mollee

Hoe ging het dan verder na 16 maart? Op zaterdag 18 maart stond de wedstrijd tegen Polen op het spel, maar die moest op

Zonder verlichting, zodat men afhankelijk was van straatlampen gingen de twee enthousiast aan de slag maar merkten dat het niet van een leien dakje ging. Vooral de ouders vonden de afstanden vrij groot naar de toernooitjes en de Cubs-cluster die Alphen met de Voorburgse RC en WRC-Te Werve aanging draaide bijna volledig op de spelers van de laatste twee. Maar Pete en Rob laten zich niet uit het veld slaan en hebben nu de beschikking gekregen over een verlichte strook veld, weliswaar tussen twee voetbalvelden waardoor het lang en smal is maar met materiaal van o.a. de burens uit Gouda bouwen zij verder met een aantal enthousiaste ouders.



Van de tien nieuwe jeugdruugbyclubs liggen er negen in de Randstad, de vreemde eend in de bijt in deze is **RC De Westhoek**. Opgezet door een paar (oud)spelers van RC Tovaal uit Goes en de burens van EZRC Oemoemenoe uit

Middelburg begon Maghiel Hanse in 2015 in Burgh-Haamstede met zijn eigen kinderen en een paar vriendjes, omdat er op Schouwen-Duiveland nog geen rugby was. De Zeeuwse eilandgemeente telt ruim 33.000 inwoners, waarvan een groot deel strenggelovig is, dus ideaal om de kernwaarden van rugby onder de aandacht te brengen. Samen met medeoprichters Edwin van Helsland en Annemieke van Waveren introduceerde Maghiel rugby op de basisscholen en kreeg zo genoeg kinderen bij elkaar om wekelijks te trainen op een veld van de plaatselijke voetbalvereniging. Op zaterdag 2 april 2016 schreven ze geschiedenis met het eerste jeugdtoernooitje op Schouwen-Duiveland toen Tovaal, REL en Oemoemenoe met de TBM's te gast waren. Ondertussen spelen er zo'n 15-20 kinderen met Tovaal mee in verschillende teams en focussen de Zeeuwse pioniers zich op de jongste jeugd. Ingeschreven bij Rugby Nederland zijn ze nog niet, maar daar hopen ze snel verandering in te brengen.



Voor de jongste loot aan het jeugdruugbyfirmament gaan we terug naar waar we dit verhaal begonnen, namelijk in de buurt van Utrecht. Waar ten oosten de Stichtsche werd opgericht en ten westen RC Alphen ontkiemt daar is nu ook ten noorden het rugbyzaadje gezaaid.

In Maarssen begon voormalig Groninger Studenten RS speler Warrick Stark in oktober 2018 na een gesprek met een paar vrienden met hun kinderen een balletje te gooien. Maarssen ligt dan wel tegenwoordig tegen het sterk uitdijende Utrecht aan, maar op de fiets naar URC is toch nog een half uur doortrappen. **Rugby Maarssen** is echter zoals Stark benadrukt heel kleinschalig bezig. Eén keer per twee weken wordt er op zondag getraind en als kinderen meer willen dan dat worden ze voor nu doorverwezen naar de URC. Er is ook nog geen officiële vereniging maar over het logo is weldegelijk goed nagedacht, De Mammoet werd gekozen omdat in iedere rugbyer een beest schuilt, bovendien is het een machtig dier en zien we in de slagstanden en slurf drie rugbyballen. Maar niet alleen nieuwe jeugdruugbyclubs steken overal de kop op. Bij **The Smugglers** gebeurde iets wat men in Velsbroek nooit had gedacht. De club van enthousiaste ras-amateurs

ouders zorgden met hun netwerk voor het benodigde startkapitaal voor de trainingsmaterialen en de tenues met de kenmerkende goud en bordeaux gekleurde shirts. Apetrots zijn ze in Noordwijk, zeker toen men al bij de zomer-ALV van 2018 werd opgenomen in Rugby Nederland. Na goed overleg met de gemeente mogen de jonkies van RC Invictus nu gebruik maken van een veld van VV Noordwijk en ziet de toekomst er hier ook rooskleurig uit.



Helemaal op de rit hebben ze het ten westen van Rotterdam. Tussen Rotterdam-Noord en Hoek van Holland liggen de buurgemeentes Schiedam en Vlaardingse met samen zo'n 150.000 inwoners. Beide plaatsen stonden in 2016

meer dan 50.000 inwoners waar geen rugbyvereniging was. Maar toen was men in Schiedam al een paar maanden bezig. Tijdens het Brandersfestival raakten oud-HRC'er Lex van der Velde en oud 'Gooi en USRS-speler Jeroen Krabbendam in gesprek over hun oude sportliefde en besloten dat het tijd was voor het spel met de ovalen bal in 'Rotterdam-West' en omstreken. Een veld was makkelijk gevonden in de winter bij cricketclub Hermes DVS, die ten slotte alleen in de zomer gebruik maken van hun veld en al snel waren er zo'n veertig kinderen aan het ballen. Het voordeel van de samenwerking met een bestaande vereniging was natuurlijk dat de faciliteiten er al waren en men zich dus volledig op de spelers en hun trainingen kon richten.

Op 1 januari 2016 werd de club als onderdeel van de omnisportvereniging **Hermes DVS** officieel opgestart en ondertussen zijn er (cluster)teams in alle jeugdgroepen. Vooral de samenwerking op het veld met The Hookers werpt zijn vruchten af en ondertussen heeft men spelers die ook uit Spijkenisse (ook een witte vlek op de rugbykaart) en Barendrecht vandaan komen. Het beleidsplan van 2016 schreef voor dat er de eerste 5 jaar alleen jeugdrugby gespeeld ging worden. Ondertussen gaan Krabbendam en co naar een vol Colts team en moeten zij zich net als de Voorburgse RC, waar men overigens goed contact mee heeft, gaan bezinnen op de toekomst. Opleiden voor clubs uit de buurt, lees Hookers in de Ereklasse en de Rotterdamse in de 1^e Klasse of voor de studentenverenigingen in Rotterdam en Delft.

Als we nog even teruggaan naar het strategisch plan 2017-2020 dan staat daar op plek drie van de gemeentes zonder rugbyvereniging een stad waarvan weleens gekcherend wordt gezegd dat ze letterlijk een blinde vlek in de Randstad is, namelijk Alphen aan den Rijn. Grofweg tussen Leiden, Utrecht en Gouda ligt in het centrum van 't Groene Hart een groeigemeente van meer dan 100.000 inwoners zonder hoge palen. Pete Bevan, sinds jaar en dag speler bij FRC Gouda en Rob Doornekamp die als krachttrainer bij Gouda werkte besloten hier op een openbaar sportveldje in 2018 de eerste stappen te zetten voor **RC Alphen**.



verzoek van de gasten een week later gespeeld worden. Op 25 maart trad Nederland in Hilversum aan tegen de sterke Oostblokkers waarvan alleen nog verloren was. In een zeer spannende wedstrijd werd knap met 6 – 6 gelijk gespeeld. Wedstrijden van Jong- en Klein-Oranje werden vanwege het weer verplaatst of afgelast, maar een maand later op 29 april was Marokko in Hilversum de tegenstander van Nederland XV.

Het Noord-Afrikaanse land, tegenwoordig nummer 48 op de wereldranglijst, was toen nog een geduchte tegenstander met veel in Frankrijk uitkomende spelers. Bovendien waren er een paar bussen vol Marokkaanse supporters naar Hilversum gereisd die met de Nederlandse aanhang voor een goede, maar beladen interlandsfeer zorgden. Het was een pittige wedstrijd, waar Hagenaar Michel van der Loos (toen spelend voor Ebbw Vale RFC in Wales) het al bij de eerste actie stevig met zijn directe tegenstander aan de stok kreeg. Nederland speelde een sterke wedstrijd maar verloor nipt met 17-21. Hierdoor was promotie naar de A-Poule van het Europees Kampioenschap verkeken. Bij het verlaten van het veld raakte Van der Loos nogmaals in een handgemeen met zijn Marokkaanse opponent vlak voor een grote groep uitsupporters, die zich eerder als voetbal- dan als rugbypubliek gedroegen, waardoor het nog uit de hand dreigde te lopen, maar doortastend optreden van enkele spelers en begeleiders voorkwam erger.

Ondertussen moeten we trouwens niet vergeten dat er onder de Ereklasse gewoon werd gepoogd het seizoen af te maken en pakte men eind maart in de lagere klassen zo goed als het kon de draad op. Er werd door een aantal Ereklasseteams nog vriendschappelijk gespeeld, o.a. op het strand bij Noordwijk, maar de sjeu was er wel van af en het bleef bij een paar wedstrijden.

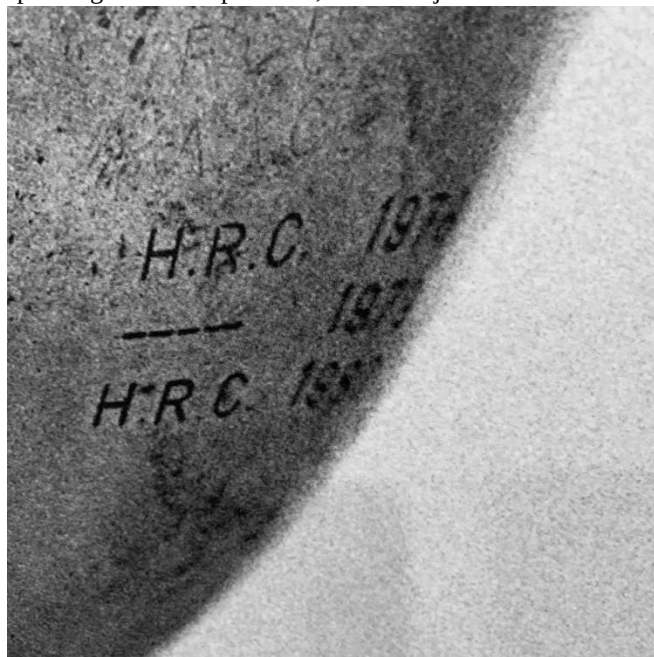


DIOK – AAC op het strand. Foto Bart Spijker

Het traditionele toetje voor voornamelijk backs en flankers, de 7's werden nog wel gespeeld. AAC en Hilversum bereikten uiteindelijk de finale waarin AAC vooral in de 2^e helft de thuisploeg wegspeelde en gemakkelijk de beker pakte.

Op de trofee voor de Landskampioen, de Herman van Broekhuizenbeker, staat dus geen winnaar vermeld voor 1979 denkt U. Terwijl ik bezig was aan dit artikel kreeg ik van verschillende mensen te horen dat er wel degelijk een kampioen op de beker staan. Onder andere Cees Ahsmann weet te vertellen dat HRC als Kampioen van 1979 in de beker staat gegraveerd, maar HRC-voorzitter Pieter Hoog weet van niets. 'In ieder geval niet toen wij in 2014 kampioen werden' zegt hij desgevraagd. Tijd dus om uit te zoeken wat er waar is

van deze 'urban legend'. Maar dat is nog niet zo makkelijk in Corona-tijden. De beker staat in de prijzenkast die door de Leo van Herwijnen Foundation wordt beheerd en laat hij nou net met de kant waarin de kampioenen van de jaren '70 zijn gegraveerd op de achterkant staan zodat de medewerkers van het Bonds bureau geen foto kunnen nemen. Leo wil gezien zijn gezondheid niet naar Amsterdam en dat is begrijpelijk. Dan maar een andere oplossing, Bart Wierenga. Hij heeft tenslotte in zijn prachtige uitgave 'Legacy' foto's van de beker opgenomen en laat er nou net een grote foto van de beker het nieuw aangeklede clubhuis van CAS sieren. Met spanning wacht ik op de foto, en wat blijkt?



HRC staat niet vermeld bij het jaar 1979, tenzij de drie streepjes als 'van 1978 t/m 1980' worden geïnterpreteerd. Jammer Cees en anderen. Saillant detail overigens, op de foto in het clubhuis van CAS is geen enkel kampioenschap van de geel-zwarten zelf te zien. De foto is vanaf de verkeerde kant genomen.

Voor de volledigheid nog even de eindstand van de Ereklasse van het b(iz)arre seizoen 1978-1979

EREKLASSE	gesp.	w.	v.	doelsaldo	ptn
1. HRC	8	8	-	242- 32	16
2. DIOK	7	6	1	135- 46	12
3. AAC	7	6	1	112- 44	12
4. RCC	7	5	2	147- 80	10
5. DSRC	8	4	4	108- 88	8
6. RCH	7	3	4	74- 93	6
7. NFC	8	3	5	66-101	6
8. 't Gooi	8	2	6	51-176	4
9. KMD	8	1	7	77-179	2
10. Thor	6	0	6	44-217	0

Dit artikel is opgedragen aan Paul en Willem van der Loos, Piet Spijk en Thijs Dorst die ons ondertussen ontvallen zijn.

Voor dit artikel ben ik o.a. dank verschuldigd aan Bart Wierenga, Wim Peperkamp, Pieter Tolsma, Jan Schaap, Cees Ahsmann, Leo Bogers, Johan van Altena, JP Smits en Frans Lambers.

net zoveel inwoners heeft als Arnhem waarvan veel onder de 12. Net als in Bilthoven en Voorburg ging het hier ook snel. Begin 2020 telt de club 70 leden, heeft men een veld en zelfs een 'seniorenteam'. Het was niet echt de bedoeling, er was vooral op GTBM ingezet maar een aantal ouders ging tijdens de jeugdtrainingen 'touchen' en toen een paar Zuid-Afrikanen die in de buurt wonen via via van de club hoorden was al snel een team gevormd dat binnenkort zijn eerste wedstrijd hoopt te spelen. Maar Bas denkt niet dat ze als RC Amsterdam in de competitie gaan spelen. 'Onze focus ligt absoluut bij de jongste jeugd.' Overigens werd er afgelopen seizoen geclusterd met o.a. een andere nieuwe club, namelijk de Houtsche RFC uit Haarlem-Zuid.



De **Houtsche RFC**, eveneens in 2018 officieel opgericht kende ook een stormachtige ontwikkeling. Waar RFC Haarlem de laatste 10 jaar onder leiding van o.a. Michel Arends en Walter van Ling een wederopstanding van de jeugd afdeling kende, daar bleef het toch wel ver weg voor veel kinderen om vanuit het zuiden van de hoofdstad van Noord-Holland naar Sportpark Van der Aart in Haarlem-Noord te komen. Robbie Bos merkte dat er wat vrienden in de buurt waren die vroeger bij RSRC en Ascrum hadden gespeeld wiens kinderen naast tennis, hockey of voetbal misschien ook wel geïnteresseerd waren in rugby. Ook hier was de WK van 2015 de spreekwoordelijke trigger en in het voorjaar van 2016 begon de mondjesmaat met wat kinderen in de Haarlemmerhout, ook bekend als De Hout, het oudste stadspark van Nederland.

Cees Eskens en Michel Arends van RFC Haarlem hielpen graag mee om 'in zuid' de boel op de rails te krijgen en ondertussen spelen er zo'n 100 kinderen waarbij in de CJC geclusterd wordt met verenigingen in de buurt. De jongste leeftijdsgroepen spelen al in eigen teams, zo snel kan het gaan. Er is ondertussen een eigen veld en een grote groep vrijwilligers, ook niet onbelangrijk. Het rugbyvirus besmette ook menig ouder en afgelopen herfst reisde een groep van 25 vaders naar een Pro 14 wedstrijd in Glasgow. Robbie Bos benadrukt dat men zichzelf ook als een opleidingsclub beschouwd waar men hoopt dat de kinderen in hun studententijd blijven rugbyen.

Dat een nieuwe rugbyclub in de buurt geen bedreiging hoeft te zijn bewijst **RC Invictus** uit Noordwijk. Op zo'n 20 minuten rijden van de Ereklasseverenigingen DIOK en The Bassets begonnen Des Tuiavii en Sander Sloothaak begin 2018 onder de naam Rugby Noordwijk. Sloothaak heeft een verleden bij de Utrechtse Studenten en de Samoaan Tuiavii speelde voorheen bij DIOK. Bij de plaatselijke voetbalverenigingen voelden de meeste ouders zich niet thuis en dus werd er samenwerking gezocht met de hockeyclub. De contacten van Tuiavii in de buurt zorgde ervoor dat men al snel met de kinderen ook trainingen ging bijwonen bij andere verenigingen en op de districtstoernooitjes ging meespelen. Sloothaak en een paar



meer ingezet op doorstromen van eigen jeugd naar het 1^e team, maar volgens veel ouders was er veel te weinig aandacht voor de 'mindere goden' en lag de nadruk bij de teams die in de Cup-poules streden.

Nou telt Den Haag natuurlijk nog een rugbyvereniging, maar WRC-Haaglanden is gevestigd in Den Haag Zuidwest en dat is al snel 45 minuten op de fiets. Een aantal ouders staken de koppen bij elkaar en aangezien flink wat kinderen ook nog eens uit Leidschendam en Voorburg bleken te komen was de oprichting van de **Voorburgse Rugby Club** slechts één stap verder. Er waren al een paar Mini's die in de zomer cricket speelden dus kwamen de ouders al snel met VCC overeen dat ze gebruik konden maken van een deel van het cricketveld. Onder leiding van voorzitter Peter Kolthof werd er gestaag gebouwd aan ledental, een eigen veld en zelfs een eigen clubhuis. De club heeft ondertussen bijna 200 leden, een tijdelijk eigen veld en wist een bouwkeet op de kop te tikken, die op de Maasvlakte stond en nu dienstdoet als een geweldig ingericht rugbyclubhuis. Alle teams behalve de junioren zijn compleet nadat er de afgelopen jaren met o.a. BSN, Delft en HRC werd geclusterd. Zij zijn dus de eerste nieuwe club met een eigen Colts-team. Maar wat gaat die doen als ze senioren worden, gaat VRC dan de seniorencompetitie in? Bob van der Horst, manager jeugdzaken is vrij stellig dat er voorlopig geen seniorenteam zal komen. Wij leiden toch op voor studententeams denkt hij en anders zijn HRC, Delft en DIOK op 25 minuten afstand.

Een andere vereniging die ontstond uit onvrede over het jeugdbeleid was **Praetor Union Rugby Club** in Amsterdam-West.



Midden tussen AAC en ARC begon Martijn van Nieuwland met een aantal ouders en twee trainers van Cubs die bij AAC speelden vorig jaar een nieuw initiatief. Omdat er al snel goed contact was met de Deelraad van Sloten kreeg men een veld om te trainen en konden ze in een oud gebouw van een hockeyvereniging terecht. De mensen van Praeter putten voor hun spelers vooral uit de Zuid-as, Zuidoost en de nieuwe wijken in Zuid-West waardoor men niemand in de weg zit. Voor clusteren van de Cubs werd expres gekozen voor Den Helder en Schagen. Dat klinkt ver weg, en samen trainen is niet mogelijk, maar Martijn legt uit dat men niemand in Amsterdam en naaste omgeving in het vaarwater wil zitten en zo bovendien niet de kans bestond dat spelers zouden overstappen. Ondanks de afstand hebben de kinderen een geweldig eerste seizoen gehad en ook de ouders waren erg enthousiast. Tja, en dat smaakt naar meer. En zo kwam er in twee jaar tijd een tweede nieuwe jeugdrubyvereniging bij in de hoofdstad. Een tweede?



Zeker, want in juni 2018 werd de kiem gezaaid voor **RC Amsterdam**. Bestond er dan nog geen Rugby Club Amsterdam? Nee, die naam bleek nog niet geclaimd en dat deden Bas Dekker en de zijnen toen ze in Tuindorp/Oostzaan in Amsterdam-Noord begonnen. Bas vond AAC te ver voor zijn kinderen en bedacht dat Amsterdam-Noord

WILD WEST IN VLAANDEREN

De uitwedstrijd in de Eerste Klasse Zuid tegen Maastricht op zondag 23 september 1984 was een gedenkwaardig uitstapje voor de heren van de Goese Rugby Club Tovaal. Voor de jongere lezers, in die tijd was er nog geen Euro en moest er bij de Zuiderburen met Belgische Francs worden afgerekend. En voor degenen die vroeger achteraan in de klas zaten bij Aardrijkskunde, de snelste weg van Goes naar Maastricht gaat door Vlaanderen.

Om half 12 vertrok de uit exact vijftien man bestaan de selectie



vanaf de het station, waar in de tijd dat we nog niet over een eigen clubhuis beschikten, verzameld werd bij uitwedstrijden. Het overgrote deel zat in een Ford Transit op grijs kenteken zonder zijramen, waar het op de twee bankstellen toch aangenaam zitten was. Over de wedstrijd viel weinig te melden. Een 0 – 3 voorsprong door fly-half Jaap Nieuwenhuijze, een

kleine, maar kundig fluitende Engelse refree (in die tijd stikte het nog van de Britse bases net over de grens in Duitsland) en uiteindelijk een 18 – 6 nederlaag.

De derde helft werd wel glansrijk gewonnen door Tovaal. Mede door 'Alouette' van Ronny Burgs, die toen nog regelmatig de fout in ging. Iedereen in de mood bij vertrek vanaf het sportpark en er ging na wat sleutelwerk nog een mooi souvenir mee terug naar Goes. Het paste, ondanks de laadvloer van bijna vier meter, niet in de bus, maar gelukkig wel op het imperial, dat overigens bijna bezweek onder het gewicht.

Net over de grens besloot Ponto zijn tank vol te gooien bij een Belgisch tankstation. De tank van de Transit was ook al behoorlijk leeg en terwijl Ponto en De Neus naar binnen gingen om af te rekenen met Nederlandse valuta, besloot Harry om voor de zekerheid toch maar zijn totale bezit aan Belgische franken om te zetten in benzine. De tankdop zat



*JA, ik neem die gok en neem een abonnement van 4 nummers op Bier, Bloed & Modder en betaal tien Euro's**

Naam:

Adres:

PC & Plaats:

Land:

Knip deze bon uit en stuur met € 10,- op aan:

Bier, Bloed & Modder
P/a Bernhardstraat 46
NL - 5248 AD Melissant

* Buiten Nederland 5 nummers voor € 10,- in verband met hogere verzendkosten

echter aan de verkeerde kant, de benzineslang moest onderlangs de bus, waardoor het zicht op de meter ontbrak, maar Ronny bood aan om 'Ho!!!' te roepen als de teller het totaalbedrag van 200 franken zou bereiken. Het tanken begon en zou voor dat schamele bedrag (ca. 35 gulden, red) niet te veel tijd in beslag nemen, maar de benzine bleef maar stromen.

Na een minuut was het eindbedrag volgens Ron 'nog lang niet bereikt' en nog een minuut later gulpte de benzine nog steeds de tank in. Net op het moment dat aan het geluid van de kolkende benzine te horen was, dat de tank zo goed als vol begon te raken, verscheen Han 'Tilt', in het dagelijks leven schipper op een olietanker, ten tonele, die aan Ronny vroeg voor hoeveel er eigenlijk getankt kon worden. 'Tweehonderd', antwoordde de oplettende tankhulp, waarop Han hem vertelde dat dertienhonderd inmiddels al gepasseerd was. Een nulletje verkeerd dus en dat ging problemen opleveren bij het betalen, want inmiddels was al duidelijk dat Ponto en De Neus, destijds scrum-half, maar inmiddels al bijna opgeklommen tot wethouder, al minutenlang aan het steggelen waren met de eigenaar over de wisselkoers die in de ogen van het tweetal veel te ongunstig was.

De Belg was inmiddels al helemaal over de rooie en op het moment dat Harry binnenstapte om aan het zo goed als zeker moeizame afrekenproces te beginnen, dreef de eigenaar met getrokken pistool de vrolijke vrienden naar buiten en joeg met hetzelfde getrokken pistool ook Harry de stuipen op het lijf met de woorden 'En nu allemaal opgedonderd'!! Harry voldeed natuurlijk graag aan dat 'verzoek' en haastte zich achter het stuur om de reis met een zo goed als volle tank, die bovendien gratis was, te hervatten.



DE JEUGD HEEFT DE TOEKOMST

Deel 1: Wij gaan het zelf doen

Tussen 2013 en 2016 groeide het aantal rugbyers in Nederland met 13% en bij de jeugd zelfs met 20%. Dat had ongetwijfeld te maken met de WK die in 2015 in Engeland en Wales werd gespeeld en door RTL 7 op gunstige tijden werd uitgezonden. Maar er deed zich ook tegelijkertijd een belangrijke, nieuwe gebeurtenis voor, een ontwikkeling die in 2013 begonnen is en na het WK tot een waar fenomeen werd. Er werden nieuwe clubs opgericht die zich exclusief op de jeugd richtten. Het lijkt tegenwoordig niets vreemds, maar voor 2013 was er maar één club waar alleen jeugdteams speelden, namelijk de RFC BSN oftewel de British School in the Netherlands uit Voorschoten, opgericht in 1980. Er waren tot die tijd genoeg clubs waar men geen vrouwelijke spelers had, maar er waren er zelfs die geen jeugdleden hadden. Dat veranderde allemaal in een tijdbestek van een kleine 7 jaar.



In de zomer van 2012 ontmoeten een aantal oud-rugbyers elkaar toevallig in Bilthoven. Na de nodige herinneringen en biertjes vatten zij het idee op om met hun kinderen te gaan rugbyen. Sommigen hadden in hun studententijd gespeeld en samen met de van HRC afkomstige Stijn Daniëls begonnen ze op een veldje

bij het gemeentehuis op zondag te trainen. De oprichters bemerkten dat Bilthoven een blinde vlek op de rugbykaart van Nederland was tussen een paar grote verenigingen. De Utrechtse, Hilversum en Eemland in Amersfoort waren voor geïnteresseerde volwassenen wel bereikbaar en anders zijn Nieuwegein en Driebergen waar de Pink Panthers spelen ook te doen, maar voor de kinderen en hun ouders was dat vaak te ver. Dus dan gaan we zelf wat proberen. Met o.a. spullen die Daniëls bij HRC kon lenen werd al snel elke zondag getraind en na de zomer werden er clinics gegeven om te beginnen bij de Buitenschoolse Opvang (BSO). Vanwege contacten die er waren bij de Stichtsche Cricket en Hockeyclub (SCHC) werd er geregeld dat er op een veld getraind kon worden en werd bovendien het één en ander officieel gemaakt. Op 29 oktober 2013 werd de **Stichtsche Rugby Football Club** notarieel opgericht en nog in december dat jaar werden ze opgenomen in Rugby Nederland. Ze hadden toen nooit kunnen denken dat zij aan het begin van een nieuwe ontwikkeling in rugby Nederland zouden staan. Er zijn grofweg twee redenen waarom nieuwe clubs worden opgericht. Ten eerste dat de plaats nog een witte vlek op de kaart is net als in Bilthoven het geval is of er bestaat onenigheid binnen een club waarop er een afsplitsing plaatsvindt. En dat was het geval bij de volgende jeugdclub die werd opgericht in 2015.



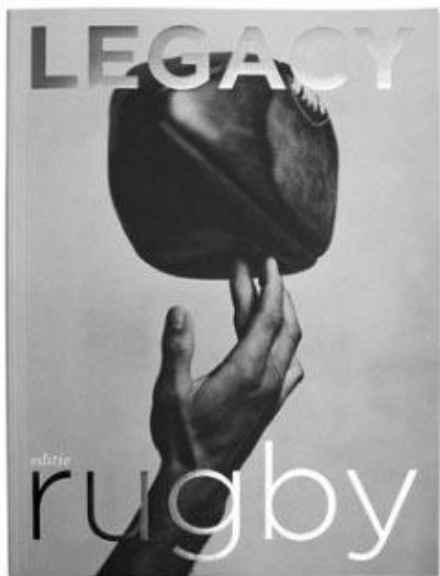
Al jaren is de Haagsche de club met de meeste jeugdleden. Er wordt ook sinds een paar jaar weer



LEGACY, editie Rugby

Vorig jaar oktober kwam het mooiste Nederlandstalige rugby boek uit en het mag niet eens een boek heten. Uitgever Bart Wieringa presenteerde het als het eerste deel van een serie 'glossy's' over minder bekende sporten met de titel 'Legacy'.

Dat het eerste deel over rugby gaat mag geen toeval zijn, Wieringa kennen we tenslotte allemaal als voormalig Cas RC en Nederland XV speler en hij kent iedereen in het rugby wereldje. Daarom mooie anekdotes van o.a. Sean Mallon, George de Vries en Mats Marcker. Bovendien kreeg hij een aantal gastschrijvers van naam (o.a. Peter Heerschop, Hans Brian, Tommy Wieringa en Frank Lammers) bij elkaar die in korte stukjes hun persoonlijk herinneringen aan de mooiste sport geven. Voor de leek wordt het spelletje op simpele wijze uitgelegd en de posities op het veld in de vorm van dieren. Dat laatste werd tijdens de WK in Japan ook gedaan en viel eigenlijk samen met de presentatie van deze Magnum Opus.



Maar ook de 'inclusiviteit' van rugby, voor mensen van alle soorten, maten, geslacht of afkomst komt natuurlijk aan bod en daar hoort natuurlijk af en toe een beetje studentenbluf bij.

Maar het belangrijkste in Legacy zijn toch wel de prachtige

zwart/wit foto's van Bastiaan Woudt en anderen. Indringende portretten van (oud) internationals maar ook jeugdige talenten van nu.

Met maar liefst drie honderd-en-tweenen-vijftig bladzijden op 24 x 33 centimeter groot en dik papier mag Legacy natuurlijk eigenlijk op geen enkele koffietafel in een rugby huishouden ontbreken.

Bij de uitgever zelf is Legacy voor een luttel € 15,- te koop en dat is zelfs inclusief de verzendkosten !!

Bestellen via: <https://www.thisisyourlegacy.nl/>

De terugweg verliep verder vlekkeloos. Tonnis werd afgezet bij het station van Roosendaal en inmiddels was er ook al druk overlegd over de bestemming van het souvenir. Een eigen clubhuis hadden we immers niet, dus werd het besloten om het voorlopig maar bij de destijds in het buitengebied van Rilland wonende afrijter te stationeren. Het loodzware gevaarte werd voor de garagedeur gezet met het idee om er in de daaropvolgende maanden een betere bestelling voor te vinden.

De afrijter keek er de volgende morgen behoorlijk van op en moest twee kantonniers op laten draven om zijn garagedeur vrij te maken.

Harry

Dit verhaal komt uit het binnenkort te verschijnen Jubileumboek van GRC Tovaal naar aanleiding van hun 45-jarig jubileum. Houd hun Facebook pagina in de gaten om jouw exemplaar te bemachtigen.

Veteranen Verzamelen !!

Op zondag 25 oktober vindt de eerste landelijk Veteranen Verzamel Dag plaats.

Teams, al dan niet compleet, maar ook individuele spelers worden uitgenodigd om deel te nemen aan dit unieke rugbyfeestje.

Locatie: RC 't Gooi, Naarden

Tijd: 12:00

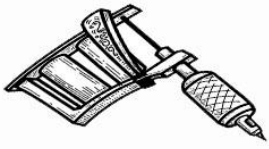
Einde: -----

Er zijn maar drie voorwaarden:

1. Je bent 35 jaar of ouder
2. Je bent ingeschreven bij een rugbyclub
3. Je doet mee aan de derde helft

Voor Meer informatie kijk op:
www.veteranenrugby.nl





In de nacht van 24 of 25 februari 2012 kwam de toen 15-jarige Ximena Pieterse op een vreselijke manier om het leven. Na een feestje ontmoette ze op straat de 25-jarige Stanley A. De voormalige jeugd-TBS'er stak Ximena na een paar sigaretjes en een Cola 20 keer waarop ze bloedend op straat werd gevonden. Ximena was een talentvolle speelster die vanaf de Benjamins bij de jeugd van de Haagsche Rugby Club speelde. Haar dood kwam keihard aan, niet alleen in Den Haag maar ook ver daarbuiten. Een aantal mensen namen een blijvende herinnering aan de goedlachse speelster.



Naam: Ayrton Pieterse, broer
Club: Haagsche RC
Positie: Outside Centre
Gezet: Mei 2012 en september 2013.
Artiest: Andy van Endless Art, Den Haag

Ontwerp: Van een foto

Reden: Na het overlijden van mijn zusje wilde ik haar voor altijd op mijn hart bij me dragen.

Detail: 'Soror et dux in perpetuum' betekent 'Voor altijd mijn zus en leider'.

Maar niet alleen huidversieringen van Ximena vertelt; 'Na haar (Ximena) Zuurmond, vriendinnen die vroeger een rugbyteam opgezet. Dit was aan haar hebben wij ook zo onze beginletter van haar naam, staat ook in klein groepje heeft haar gekend, maar op een andere manier een hele grote rol Tijdens de traditionele Haagsche Ximenabokaal gestreden. Academies omdat Ximena op de oprichten van HRC Xtreme wordt er voor de winnaar van het vrouwenteam. Tiara ook een tattooage zetten .



Naam: Tiara Putman, vriendin
Club: RC The Bassets
Positie: #8
Gezet: 25-09-2013
Artiest: Rude 77 bij Tattoo Eus, Leiden
Ontwerp: Esperanza
Reden: Ik speelde in de jeugd al vaak tegen Ximena, maar op de LOOT-school werden we echte (rugby)vriendinnen. Ik wilde altijd al een rugbytattoo maar na de dood van Ximena wist ik meteen dat dit het zou worden.
Detail: Het was mijn 1^e tattoo, dus ik moest wachten tot ik 18 jaar was.



herinneren aan Ximena. Lara May, nicht overlijden hebben Kim en Nadine met Ximena bij de jeugd speelden, en ik Ximena haar droom. Ter nagedachtenis teamnaam bedacht. Xtreme, de X, roze op het shirt verwerkt. Nog maar een ook bij de nieuwe meiden speelt zij dus in het leven.

Rugby Dagen wordt sinds 2012 om de Aanvankelijk door teams van de Academy Zuidwest zat. Maar sinds het door dames gespeeld en is de bokaal Kim en Lara lieten net als Ayrton en



Naam: Kim Zuurmond, vriendin
Club: Haagsche RC
Positie: Fly-Half
Gezet: 6 juni 2014
Artiest: Endless Art, Den Haag
Reden: Ik wilde graag iets hebben wat ons voor altijd zou verbinden en

waardoor ik het gevoel zou hebben dat ze bij mij was
Detail: Ik heb hem laten zetten op Ximena's verjaardag

Naam: Lara May, nicht
Club: Haagsche RC
Positie: Center
Gezet: 11 juni 2012 en 6 juni 2014
Artiest: Tattoo Gerard, Den Haag daarna Endless Art, Den Haag
Reden: In de X leeft Ximena voort
Detail: Mijn eerste tattoo. Het origineel begon te vervagen dus toen ben ik samen met Kimgegaan en heb ik hem opnieuw laten zetten.

